

KAŇ½DEJ MŇ• NŇŠJAKEJ HANDICAP

PondŇ½lŇ-, 31 srpen 2020

PŇ™ŇitelŇ©, kamarŇ½di. Dneska mŇ½m zase takovej nejistej veŇ•er. Hlavu mŇ½m plnou ... no jak to Ň™Ň-ct sluŇ½nŇ½. Tamtoho splŇ½chnutŇ½-. ChodŇ½m doma od jednŇ½½ vymalovanŇ½½ zdi ke druhŇ½½ a trpŇ½m stihomamem. SchŇ½-za. RovnovŇ½ha v prdeli. Ale jŇ½ ji zas zŇ½-skŇ½m zpŇ½tky, jen co najdu nŇ½jakŇ½½ vhodnŇ½½ bidlo. KdyŇ½½ jsem dneska s tŇ½tou sama pŇ™estŇ½hovala klavŇ½r, v jak hlubokŇ½½m prŇ½-seru jsem. Ň½½enskŇ½, kterŇ½ mŇ½ sŇ½-lu jako chlap, nepatŇ™Ň½- do sluŇ½nŇ½½ spoleŇ½nosti a vŇ½ se nedivŇ½m, Ň½½e mŇ½ nikdo nechce. MuŇ½½i chtŇ½jŇ½- mŇ½-t doma cukŇ™enku. Ne Fibingerovou.

No, kdyŇ½½ jsem tak po celŇ½½m dnu mytŇ½- liŇ½tiŇ½ek, podlahy, kapiŇ½ek, zŇ½rubnŇ½- a natŇ½-rŇ½nŇ½- rohŇ½ a koutŇ½, a nŇ½slednŇ½m nekonŇ½Ň½-cŇ½-m Ň½klidu sedŇ½la na zemi, zpocenŇ½, Ň½pinavŇ½, smradlavŇ½ a koukala jsem na ten pŇ™estŇ½hovanej klavŇ½r, napadlo mŇ½, Ň½½e je vŇ½jechno ztracenŇ½½. VŇ½jechno je ztracenŇ½½, protoŇ½½e jŇ½ jsem nŇ½co jako univerzŇ½lnŇ½- klŇ½Ň½.

VŇ½jechno, co Ň½lovŇ½k tak mŇ½Ň½½e potŇ™ebovat. KuchaŇ™ka jsem. MalŇ½Ň™ka pokojŇ½. Zahradnice. PraŇ½ka. MyŇ½ka. StŇ½hovŇ½k. Spisovatelka. NapŇ½Ň½u vŇ½m cokoli. Celej web vŇ½m napŇ½Ň½u. BroŇ½urku taky. Heslo na plakŇ½t? NenŇ½- problŇ½m. Chcete nŇ½co prodat? Nechte mŇ½ na to nŇ½co napsat.

A co diplomku? NechtŇ½l by nŇ½kdo diplomku? Ty taky umŇ½m. Pak taky umŇ½m dŇ½vat rozhovory do Ň½asŇ½kŇ½ a nechat se k nim epsnŇ½ vyfotit.

A jeŇ½tŇ½ umŇ½m zpŇ½vat! PonŇ½kud nepraktickŇ½ dovednost, ale taky dovednost.